

Dobbeltfeil om lenker

INNLEGG

Jus

Advokatene Magnus Stray Vyrje og Arne Ringnes har nylig kommentert EU-domstolens dom i Retriever-saken (sak C-466/12). Begge advokatene refererer til den norske Napster-saken, som undertegnede prosederte i to instanser for Tono og plateselskapene.

Retriever-saken gjelder opphavsrett og spørsmål om ansvar for lenking på internett. Nyhetssøketjenesten Retriever lenket til artikler på Göteborgs-Postens nettside. Journalistene krevde penger for dette. EU-domstolen skulle vurdere om lenkene var omfattet av journalistenes opphavsrett.

I sitt innlegg 3. mars i år, godter Vyrje seg over at rettighetshaverne tapte Retriever-saken og skriver at lenkespørsmålet nå «er definitivt tapt» for rettighetshaverne. Dette er ikke riktig.

Ringnes på sin side påstår i sitt innlegg 4. mars at EU-domstolen nå har «fastslått» at det vil være en krenkelse av rettighetshaveres enerett å lenke til materiale som er lagt ut uten samtykke. Også dette er feil.

Det EU-domstolen har avgjort, er at det er lov å lenke på internett. Du har lov å legge ut vanlige, klikkbare lenker til materiale som andre har gjort åpent tilgjengelig. Domstolens begrunnelse er at lenkene ikke gjør materialet tilgjengelig for et «nytt publikum». Dette er en praktisk viktig avklaring. Dommen er en seier for alle

som ønsker å lenke til andres innhold. Dem er det mange av. For eksempel søkemotorer og nyhetstjenester som lever av å fortelle deg hvor informasjon finnes.

EU-domstolen har imidlertid ikke ved dette «fastslått» at det vil være forbudt å lenke til materiale som er lagt ut uten samtykke. Domstolen har for eksempel ikke sagt at dersom en av artiklene på Göteborgs-Postens nettside var lagt ut uten samtykke, så ville lenken vært forbudt. Dette spørsmålet er uavklart.

Man skulle tro at om materiale er lagt ut med eller uten samtykke, ikke spiller noen rolle for om lenken anses å åpne materialet for et «nytt publikum» eller ikke. EU-domstolens formuleringer rundt dette er imidlertid ikke helt klare. Det som er sikkert er at det i praksis vil kunne være vanskelig å vite om samtykke er gitt eller ikke. Har journalisten sagt ok, eller har han trukket samtykket tilbake? Kanskje er det en bakenforliggende avtale, kanskje ikke.

Gode grunner kan derfor tale for at opphavsmannens enerett til tilgjengeliggjøring ikke bør gjelde for lenker på internett. Punktum. Dette vil være en praktisk enkel regel. Og lenking til åpenbart piratmateriale vil kunne løses etter mer fleksible regler, for eksempel gjennom markedsføringsloven eller medvirkningsansvar, slik resultatet ble i Napster-dommen.

■ Anders Wagle er advokat og partner i Gille advokater.